

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/84/2017
Identifikačné číslo spisu: 1515010011
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1515010011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného T. A. a spol., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. apríla 2017, sp. zn. 4To/15/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného T. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 20. decembra 2016, sp. zn. 5T/2/2015, bol obvinený T. A. uznaný vinným v bode 1/ rozsudku z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ obvinený T. A. minimálne v období od konca roku 2012 až do 15. apríla 2014, opakovane vo väčšom množstve, na rôznych miestach v meste Bratislava nakupoval od doposiaľ nestotožnených osôb marihuanu - rastliny rodu Cannabis (konopa), ktorú ďalej pri sebe prechovával a následne túto spoločne s obvineným H. Y., v pivničných priestoroch v mieste trvalého bydliska obvineného T. A. na Y. ulici č. XX v F., alebo v pivničných priestoroch v mieste trvalého bydliska obvineného H. Y. v Bratislave na F. ulici č. 17 delil do menších vrecúšok, najčastejšie o hmotnosti 0,4 g - 1,0 g konope, ktoré potom obvinený T. A., obvinený H. Y. v Bratislave - Petržalke, v blízkosti ihriska „U.“ za obytným domom, kde býval T. A., ako aj na iných miestach v Bratislave - Petržalke spoločne, ako aj každý sám odpredávali po telefonickej objednávke drobným konzumentom a to C. N., nar. XX. W. XXXX, S. Q., nar. X. E. XXXX, R. X., nar. XX. H. XXXX, R. F., nar. XX. R. XXXX, Y. U., nar. XX. R. XXXX, C. H., nar. X. Y. XXXX, Y. R., nar. X. R. XXXX, Y. M., nar. XX. H. XXXX, F. S., nar. X. E.

XXXX, H. C., nar. X. H. XXXX, Q. M., nar. X. Y. XXXX, W. U., nar. XX. E. XXXX a ďalším osobám, pričom v tomto období obvinený T. A., v presnejšie nezistenom čase dňa 8. apríla 2013 odpredal Y. R. marihuanu (konope) o hmotnosti 8,147 g, obsahujúcu 1304 mg THC, ktorú možno považovať za 44 - 82 obvykle jednorazových dávok drogy, za prechovávanie ktorej bol Y. R. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/96/2013 dňa 2. júla 2013, v presnejšie nezistenom čase odovzdal zadarmo C. N. marihuanu (konope) o hmotnosti 1,471 g, obsahujúcu 206 mg THC, ktorú možno považovať za 7 - 21 obvykle jednorazových dávok drogy, za prechovávanie ktorej bol C. N. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/81/13, v presnejšie nezistenom dňa 6. apríla 2014 odpredal S. Q. marihuanu (konope) o hmotnosti 736 mg, obsahujúcu 20 mg THC, ktorú možno považovať za 2 obvykle jednorazové dávky drogy, pričom domovou prehliadkou vykonanou na základe príkazu sudcu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OSBAV-V-31-1/2014-OTp/203/2014 dňa 15. apríla 2014 v byte číslo XX, obytného domu na Y. ulici č. XX v F., ktorý sa nachádza na 3. podlaží a v ktorom býval T. A. bolo zaistených: 10 ks bielych papierových skladačiek, zabalených v potravinovej fólii a oblepených hnedou lepiacou páskou s obsahom homogénneho žltého kryštalického materiálu s celkovou hmotnosťou 549 g, obsahujúceho 402 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 10 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 1 ks zrezaná zatavená injekčná striekačka so zeleným piestikom s obsahom homogénneho žltého kryštalického materiálu s hmotnosťou 246 g obsahujúca 181 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 5 - 18 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 4 ks plastové vrecká s tlakovým uzáverom o rozmeroch približne 7,5 x 4 cm s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 2 941 mg, obsahujúce 559 mg THC, čo zodpovedá 19 - 56 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 3 ks plastové vrecká s tlakovým uzáverom o rozmeroch približne 7,2 x 4 cm s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 2 986 mg, obsahujúce 561 mg THC, čo zodpovedá 19 - 56 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 14 plastových vreciek s tlakovým uzáverom o rozmeroch približne 7,5 x 4 cm a 1 balíček z potravinovej fólie s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 14422 mg. čo zodpovedá minimálne 103 - 208 obvykle jednorazovým dávkam drogy, taktiež bola zaistená digitálna váha striebornej farby, na ktorej bola zaistená prítomnosť metamfetamínu a stôp metamfetamínu a stôp tetrahydrokanabinolu (účinná látka konope a hašiša), pričom dňa 15. apríla 2014 v čase o 20.25 hod. obvinený T. A. po poučení podľa ustanovení §§ 34 ods. 1 a 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal plastovo-alobalový obal s obsahom 22 mg práškoveho materiálu, obsahujúci 15 mg absolútneho metamfetamínu, čo sa považuje za 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, dňa 17. júla 2014 vydala K. V. - priateľka obvineného H. Y. 1 ks väčšieho vrecka s obsahom 49 ks menších rýchlo uzatvárateľných vreciek a 1 ks digitálnej váhy čiernej farby, ktoré podľa výpovede obvineného H. Y. mali súvisieť s jeho trestnou činnosťou, na digitálnej váhe následne bola zistená prítomnosť stôp tetrahydrokanabinolu (účinná látka konope a hašiša), rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený o I. skupiny omamných látok, metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, obvinený T. A. sa tohto skutku dopúšťal v čase, kedy už bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30. októbra 2013, sp. zn. 4T/88/13, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. októbra 2013 odsúdený okrem iných trestných činov aj pre spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.,

v bode 2/ dňa 12. júna 2014 asi o 10.30 hod. v Bratislave na Okresnom súde Bratislava V na Prokofievovej ul. č. 6 - 12 v konaní pod spisovou značkou OTp/315/14 pri jeho výsluchu v rámci rozhodovania o jeho prepustení z väzby za prítomnosti sudcu pre prípravné konanie JUDr. Romana Benedikoviča, zapisovateľky Bc. Martiny Gregorovej, prokurátorky Mgr. Hildegardy Vojtekovej a obhajkyne Mgr. Moniky Vopátovej napriek poučeniu krivo obvinil prokurátorov Okresnej prokuratúry Bratislava V, JUDr. Y. V. a Mgr. Q. U. tak, že do zápisnice o úkone okrem iného uviedol: „Trvám na tom, že aj prítomná p. prokurátorka si dala odo mňa kupovať 0,5 kg marihuany, dala mi 2 500,- eur a bola aj s JUDr. V. a ten konkrétne mi dal tie peniaze do rúk“, pričom v poznámkach, ktorých sa obvinený pridrižoval a ktorých kópia bola vyhotovená, obvinený následne okrem iného uvádza: „Mám poznatky a sám môžem potvrdiť, že Vy pán prokurátor ste boli za mnou si kupovať drogy Marihuanu, to že či ste ju potreboval pre niekoho na predaj alebo ste ju užil to neviem povedať, nakoľko to bolo 0,5

kg, čiže 500 g, za 2 500 eur a to v nominálnych hodnotách 20 ks 100 euroviiek a 1 ks 500 eurovka, ktoré ste mi dal v hotovosti. Táto zásielka išla z Čiech Vám osobne do rúk pred mojim domom na parkovisku. Viem to celkom presne, nakoľko takéto množstvo so predával iba raz a to Vám vážený pán prokurátor.“

Prvostupňový súd uložil obvinenému T. A. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks igelitové vrečko s tlakovým uzáverom,
- 1 ks digitálna váha striebornej farby,
- 1 ks kovová dóza a vrečko od semien spolu s plastovým vrečkom,
- 4 ks plastových vrečiek s plastovým uzáverom,
- 1 ks kovová dóza zn. KOTEX,
- 10 ks skladačiek z lesklého papiera,
- 2 ks zatavených striekačiek spolu s lepiacou páskou a igelitom,
- 1 ks plastová dóza redbull,
- 4 ks plastových vrečiek s uzáverom,
- 14 ks plastových vrečiek s uzáverom,
- časť igelitu 7 days croissant,
- 3 ks prázdnych injekčných striekačiek,
- 1 ks mobilný telefón NOKIA 2730 c-1 so SIM kartou O2,
- 1 ks mobilný telefón SAMSUNG GALAXY s II mod. GTi 9100 so SIM O2 a micro SD kartou GB.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Krajský súd v Bratislave rozhodujúc o odvolaní prokurátora a obvineného T. A. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom z 20. apríla 2017, sp. zn. 4To/15/2017, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ako aj vo výroku o ochrannom opatrení vo vzťahu k obvinenému H. Y. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému H. Y. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Odvolanie obvineného T. A. odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal obvinený T. A. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g), písm. i) písm. j) Tr. por., pričom uviedol, že prvostupňový, ako aj odvolací súd zásadným a hrubým spôsobom porušili jeho právo na spravodlivý proces vyplývajúce z čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. videl obvinený v porušení práva na odôvodnenie rozhodnutia, keď odvolací súd podľa jeho názoru odignoroval ním vznesené zásadné odvolacie námietky v prejednávanej veci ohľadom nezákonnosti vykonania domovej prehliadky v jeho obydli, ako aj jeho osobnej prehliadky orgánmi činnými v trestnom konaní z 15. apríla 2014, resp. porušenie zákona pri vydaní vecí a pri spísaní zápisnice o vydaní vecí, teda o neprípustnosti týchto dôkazov a z nich získaných dôkazov, ako aj nezákonnosti a z nej vyplývajúcej neprípustnosti všetkých ostatných nadväzujúcich a odvodených dôkazov, na podklade ktorých ho prvostupňový, ako aj odvolací súd uznali vinným. Nedostatočným, neúplným a podľa obvineného ignorujúcim odôvodnením rozsudku

o jeho vine a treste vo vzťahu k námietkam obhajoby o vyššie uvedených skutočnostiach došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces vyplývajúceho z čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Nezákonnosť a zmanipulovanosť vykonanej domovej prehliadky v obydlí obvineného, jeho osobnej prehliadky a neprípustnosť z nej získaných dôkazov obvinený namietal už v konaní pred prvostupňovým súdom, ktorý tieto námietky nijako neskúmal, nezaoberal sa nimi a v prvostupňovom rozsudku sa s nimi nijako nevysporiadal, pričom uvedené nenapravil ani odvolací súd, čím došlo podľa obvineného k naplneniu ďalšieho dovolacieho dôvodu v tejto veci, a to dovolacieho dôvodu v zmysle § 374 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého možno v dovolaní ako dôvod dovolania uplatňovať aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytykané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., spočívajúceho podľa obvineného v porušení práva na spravodlivý proces v spojení s právom na odôvodnené a presvedčivé súdne rozhodnutie, poukázal obvinený na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 19. júna 2012, sp. zn. 1 Tdo V 16/2011, rozhodnutie najvyššieho súdu z 1. marca 2012, sp. zn. 5 Tdo 13/2012, ako aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) zo 16. marca 2015, sp. zn. II. ÚS 78/05, z ktorých vyplýva, že súčasťou práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu je i presvedčivé a zrozumiteľné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

V predmetnej veci bolo povinnosťou odvolacieho súdu zaoberať sa odvolacími námietkami prokurátora, ako aj obvineného, avšak tento sa zaoberal len námietkami prokurátora a odvolacie námietky obvineného úplne odignoroval, čím podľa obvineného konal v rozpore s § 2 ods. 14, ako aj § 168 ods. 1 Tr. por.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal aj nezverejnenie výsledku hlasovania senátu Krajského súdu v Bratislave uvedením pomeru hlasov, čím podľa neho došlo k porušeniu § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. obvinený uviedol, že v konaní pred prvostupňovým súdom rozhodovala ako prísediacia Anna Hodžová, ktorá mala byť vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania, z dôvodu pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti vo vzťahu k osobe obvineného, čo obvinený v priebehu trestného konania dôvodne namietol, avšak tieto jeho námietky zaujatosti prvostupňový súd úplne odignoroval a vôbec o nich nerozhodol, rovnako ako ani odvolací súd. Obvinený pritom namietal osobnú zaujatosť členky senátu prvostupňového súdu Anny Hodžovej, s ktorou sa osobne pozná od základnej školy, kde ho táto učila a kamarátil sa tiež s jej synom Y. Q., pričom prísediacia Anna Hodžová nechcela, aby sa s ním obvinený ďalej stretával a kamarátil, čo mu aj povedala, keď bol u nich doma koncom roku 2013. Z uvedeného je podľa obvineného zrejme osobné negatívne vnímanie jeho osoby touto členkou senátu, z čoho celkom zrejme vyplývajú odôvodnené pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti tejto členky senátu voči jeho osobe. Skutočnosť, že o obvineným vznesenej námietke zaujatosti nebolo rozhodnuté, obvinený namietal aj v podanom odvolaní, avšak ani odvolací súd sa namietanými skutočnosťami nezaoberal. Vychádzajúc z uvedeného bol podľa obvineného splnený zákonný dôvod pre vylúčenie prísediacej Anny Hodžovej z konania a rozhodovania v predmetnej trestnej veci a rovnako tak bolo v zmysle § 32 ods. 1 Tr. por. povinnosťou členky senátu oznámiť svoju zaujatosť voči osobe obvineného.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený spochybnil aj nestrannosť a nezaujatosť Okresnej prokuratúry Bratislava V, ktorá podľa jeho názoru mala byť vylúčená z vykonávania úkonov v tejto trestnej veci z dôvodu odôvodnenej pochybnosti voči osobe obvineného, pretože sa voči nemu viedlo trestné stíhanie vo veci krivého obvinenia ohľadom JUDr. Y. V. a Mgr. Q. U., ktorí sú prokurátormi Okresnej prokuratúry Bratislava V.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. odôvodnil obvinený nezákonnosťou vykonanej domovej prehliadky a osobnej prehliadky z 15. apríla 2014 a z toho vyplývajúcou neprípustnosťou získaných dôkazov a dôkazných prostriedkov, pretože ani pri jednom z týchto úkonov nebola prítomná

nezúčastnená osoba, ale ďalšia príslušníčka Policajného zboru. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky dňa 15. apríla 2014 je zrejmé, že sa jej ako nezúčastnená osoba zúčastnila R. U., ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 1. júla 2016 uviedla, že si síce predmetnú domovú prehliadku u obvineného nepamätá, ale zároveň z jej výpovede vyplynulo, že sa pravidelne zúčastňuje domových prehliadok v postavení nezúčastnenej osoby. Svedkyňa tiež uviedla, že pracuje ako samostatný referent na OR PZ Bratislava V a teda priznala, že je príslušníčkou Policajného zboru. Uvedené je podľa obvineného evidentne v rozpore s Trestným poriadkom. Z výpovede tejto svedkyne ďalej vyplynulo, že sa pri domových prehliadkach zúčastňuje ako príslušníčka Policajného zboru pravidelne, pričom o tejto skutočnosti je upovedomený aj vyšetrovateľ, čo je podľa obvineného škandalózne porušenie § 30 ods. 2 Tr. por. spôsobujúce nezákonnosť domovej prehliadky, ako aj osobnej prehliadky od začiatku a tým aj nepoužiteľnosť a neprípustnosť akéhokoľvek jej výsledku a zistení z nej vyplývajúcich.

V tejto súvislosti obvinený poukázal na rozsudok najvyššieho súdu z 25. októbra 2011, sp. zn. 2 Tdo 37/2011, v zmysle ktorého „nezákonnosť vykonania dotknutého úkonu v predsúdnom konaní (pred začatím trestného stíhania) sa tu prenáša i do nezákonnosti dokazovania na hlavnom pojednávaní, a to bez možnosti nastalé účinky porušenia zákona právne konvalidovať.“ Podľa názoru obvineného orgány činné v trestnom konaní vo vykonaných prvotných úkonoch a úkonoch na ne nadväzujúcich v prípravnom konaní závažným a vedomým konaním porušili zákon v jeho neprospech, z čoho podľa neho vyplýva odôvodnená pochybnosť súvisiaca s manipulovaním dôkazov pri výkone prvotných úkonov orgánmi činnými v trestnom konaní a s tým súvisiace porušenie princípu nezávislosti a nestrannosti.

Na základe uvedeného sa obvinený domnieva, že domová prehliadka uskutočnená v jeho obydli dňa 15. apríla 2014 bola vykonaná v rozpore so zákonom, a to práve z dôvodu neprítomnosti nezúčastnenej osoby, ktorá má počas celého výkonu domovej prehliadky svojou fyzickou a zmyslovou prítomnosťou dohliadať na to, aby pri jej výkone nedošlo k možnému zneužitiu moci orgánmi činnými v trestnom konaní, manipulovaniu s dôkazným materiálom, vrátane možného podhododenia falošných dôkazov, t.j. aby bola domová prehliadka vykonaná úplne nezávisle, nestranne a aby skutočnosti, ktoré v rámci jej vykonania vyšli najavo boli zistené s absolútnou objektívnosťou. V tejto súvislosti obvinený upozornil na skutočnosť, že na drogách, ktoré boli nájdené pri domovej prehliadke v taštičke značky E. a ani na tejto taštičke neboli žiadne stopy DNA ani daktyloskopické stopy obvineného. Zároveň je zrejmé, že s touto taštičkou sa manipulovalo, pretože z fotodokumentácie z domovej prehliadky je zrejmé, že predmetná taštička sa najskôr nachádzala na začiatku bytu a neskôr bola nafotená v kuchyni. K uvedenej skutočnosti sa pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní nevedela vyjadriť svedkyňa U. U., ktorá sa ako vyšetrovateľka predmetnej domovej prehliadky zúčastnila. Rovnako tak až v konaní pred súdom vyšlo najavo, že pri domovej prehliadke boli prítomní aj príslušníci Policajného zboru Mgr. R. J. a Y. U., ktorí mali na hlavách kukly, hoci v zápisnici o domovej prehliadke to nie je uvedené (svoju prítomnosť potvrdili títo príslušníci na hlavnom pojednávaní) a obvinený namietal ich zaujatosť, keďže s nimi mal v minulosti konflikty a ich konanie mohlo byť motivované pomstou. V súvislosti s príslušníkmi Policajného zboru, ktorí vykonávali domov prehliadku, obvinený poukázal na to, že príslušníci Policajného zboru Y. M., T. Y. a Mgr. R. J., ktorí predmetnú domovú prehliadku vykonávali, sú v súčasnosti trestne stíhaní za zneužitie právomoci verejného činiteľa, resp. za drogové trestné činy.

Podľa názoru obvineného je v celej veci až príliš veľa nezákonných a nevysvetlených skutočností v konaní orgánov činných v trestnom konaní pri vykonaných prvotných úkonoch a tiež v nadväzujúcom prípravnom konaní. Z tohto dôvodu došlo podľa neho pri vykonanej domovej prehliadke, osobnej prehliadke a vydaní veci k neodstrániteľnému a nekonvalidovateľnému porušeniu zákona. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 15. januára 2013, sp. zn. 3T/85/2010, v ktorom súd vyhodnotil prehliadku motorového vozidla ako nezákonnú z dôvodu neprítomnosti nezúčastnenej osoby, ďalej na rozsudok najvyššieho súdu z 28. apríla 2015, sp. zn. 2 To 6/2015, rozsudok najvyššieho súdu zo 14. marca 2012, sp. zn. 3 Tdo 43/2011, rozsudok najvyššieho súdu z 26. novembra 2011, sp. zn. 1 Tdo V 3/2011 a rozsudok najvyššieho súdu z 28. mája 2013, sp. zn. 2 Tdo 24/2013, z ktorých odcitoval jednotlivé časti týkajúce sa zákonnosti dôkazov, resp. teórie ovocia otráveného stromu.

Poukázal tiež na to, že v jeho prípade neexistuje objektívny dôkaz o tom, že v prejednávanej veci išlo o drogu, pričom pre uznanie viny nepostačujú výpovede svedkov, že mali od obvineného drogu kupovať, pretože musí byť preukázané, že si skutočne kupovali omamnú látku v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. videl obvinený v tom, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu pochybil, keď nerešpektoval zásadu ne bis in idem, vyjadrenú v § 38 ods. 1 Tr. zák., pretože postupoval v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h) Tr. zák., t.j. použil dvakrát tú istú priťažujúcu okolnosť vyplývajúcu zo spáchania viacerých trestných činov pri uložení toho istého trestu. Uvedenú argumentáciu obvinený podporil stanoviskom trestnoprávneho kolégia zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 104/2009, uverejneným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 1, roč. 2011, v zmysle ktorého „pojmy „viac“ v slovnom spojení „viac trestných činov“ v § 37 písm. h) Tr. zák. a „dva a viac“ v slovnom spojení „dva a viac trestných činov“ v § 41 ods. 1 Tr. zák. sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h) Tr. zák. je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za priťažujúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu. Spáchanie zbíhajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Tr. zák.).“

Odvolací súd uznal dôvodnosť obvineným vznesenej námietky v tomto smere, čo aj výslovne uviedol vo svojom rozsudku, napriek tomu však podľa názoru obvineného právne nesprávne, nezákonne a rozpore s tým, čo uviedol vec posúdil tak, že pretože sa horná hranica trestnej sadzby v dôsledku aplikácie asperačnej zásady zvýšila na 20 rokov, nemalo by vypustenie § 37 písm. h) Tr. zák. aj tak žiadny významný vplyv na výšku trestu a z tohto dôvodu nebol podľa odvolacieho súdu dôvod zrušiť výrok o treste. S uvedeným právnym posúdením obvinený nesúhlasí, pretože je neprípustné, nezákonné a v rozpore s § 38 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd tak bol podľa obvineného povinný zrušiť výrok o treste vo vzťahu k jeho osobe, pretože duplicitné aplikovanie tej istej priťažujúcej okolnosti v rozpore so zásadou ne bis in idem, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. bolo evidentne použité v jeho neprospech, pričom na uvedené nemá vplyv skutočnosť, že trest bol prvostupňovým súdom uložený v rozmedzí dolnej a hornej hranice trestnej sadzby.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je podľa obvineného naplnený aj nesprávnou právnou kvalifikáciou skutku aj podľa § 172 ods. 1 písm. a) Tr. por., pretože výroba omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekursoru ani jej sprostredkovanie mu v konaní nebola preukázaná. Spolu s Y. T. síce boli obžalovaní z toho, že v jeho byte mali vyrábať metamfetamín, avšak Y. T. bol spod obžaloby oslobodený, pretože tento skutok v konaní nebol preukázaný. Použitie ustanovenia § 172 ods. 1 písm. a) Tr. por. je tak podľa obvineného v rozpore so zisteným skutkovým stavom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku prvostupňového súdu.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. obvinený odôvodnil tým, že k predmetnej veci neboli splnené podmienky pre uloženie ochranného liečenia v zmysle § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., pretože v konaní nebolo preukázané, že obvinený vôbec trestný čin spáchal, nie to ešte pod vplyvom akejkoľvek návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním, ako to citované ustanovenie predpokladá. Prvostupňový a ani odvolací súd sa vo svojich rozhodnutiach nevenovali existencii príčinnej súvislosti medzi spáchaním trestného činu a užívaním návykovej látky, z čoho vyplýva, že táto skutočnosť nebola v konaní relevantným spôsobom preukázaná.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 2017, sp. zn. 4To/15/2017 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 319, § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 12, ods. 14, § 30 ods. 2, § 31 ods. 1, § 105 ods. 2, § 119 ods. 2, § 168 ods. 1 Tr. por., § 38 ods. 1, § 73 ods. 2 písm. d), § 172 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z., čl. 21 ods. 2, čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 Dohovoru v neprospech obvineného T. A.. Ďalej navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 2017, sp. zn.

4To/15/2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 20. decembra 2016, sp. zn. 5T/2/2015, vo všetkých výrokoch týkajúcich sa obvineného T. A. a zároveň podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol a podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvinenému T. A. zrušil trest odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 20. decembra 2016, sp. zn. 5T/2/2015.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 29. novembra 2017 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V, ktorý uviedol, že prvostupňový, ako aj odvolací súd sa v odôvodnení svojich rozhodnutí podrobne a vyčerpávajúco vysporiadali s dôkaznou situáciou, ako aj s právnymi úvahami, ktoré ich viedli k rozhodnutiu uznať obvineného vinným z vyššie uvedeného obzvlášť závažného zločinu a tiež k uloženiu daného druhu trestu v uvedenej výške.

Vo vzťahu k údajnej nezákonnosti získaných dôkazov poukázal na skutočnosť, že domová prehliadka, osobná prehliadka, ako aj výsluchy svedkov a znalcov boli vykonané po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia obvinenému, procesne použiteľným spôsobom. Svedkyňa R. U. pracuje ako civilný zamestnanec na OR PZ Bratislava V a z tohto dôvodu jej účasť na domovej prehliadke dňa 15. apríla 2014 ako nezúčastnenej osoby bola v súlade so zákonom. Vo vzťahu k uloženiu ochranného liečenia prokurátor uviedol, že k potrebe jeho uloženia sa jednoznačne vyjadrili znalci vo svojom znaleckom posudku. Rovnako tak aj o námietke zaujatosti členky senátu Anny Hodžovej bolo zákonným spôsobom rozhodnuté, a to tak v pôvodnom zložení senátu s predsedom senátu JUDr. Karolom Posluchom, ako aj v novom zložení senátu s predsedníčkou senátu JUDr. Erikou Némethovou Stiffelovou.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol dovolanie obvineného zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por. z dôvodu absencie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g), písm. i) a písm. j) Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Súčasne však dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g), písm. i), písm. j) Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok (s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por.) neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu, nezaobranie sa ním vznesenými odvolacími námietkami

a nevedenie výsledku hlasovania senátu v rozsudku Krajského súdu v Bratislave. V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade poukázať na § 371 ods. 7 Tr. por., v zmysle ktorého „dovolenie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.“ Nad rámec uvedeného je však potrebné podotknúť, že krajský súd neodignoroval odvolacie námietky obvineného, ako to obvinený v podanom dovolaní namieta, keď na jednej strane sa síce s odvolacími námietkami obvineného vysporiadal všeobecným konštatovaním, že prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto správne vyhodnotil a odôvodnil v rozsudku, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožňuje, na druhej strane dal za pravdu odvolacím námietkam obvineného týkajúcim sa nesprávnej aplikácie § 37 písm. h) Tr. por.

Vo vzťahu k obvineným namietanému nevedeniu pomeru hlasov členov senátu v rámci rozsudku odvolacieho súdu je potrebné poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 12. decembra 2011. sp. zn. Tpj 53/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 115, roč. 2012, v zmysle ktorého „Trestný poriadok je z hľadiska pravidiel rozhodovania senátu hlasovaním vo vzťahu k zákonu č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdoch) osobitným predpisom (lex specialis), keďže zákon o súdoch v dotknutej otázke nerozlišuje druh konania pred súdom (konanie podľa Trestného poriadku, resp. Občianskeho súdneho poriadku). Keďže Trestný poriadok ustanovuje, že hlasovanie senátu, vrátane obsahu porady a zápisnice o hlasovaní, je tajné (§ 170 ods. 1, 2 a 7, § 61 ods. 3 Trestného poriadku), ustanovenie § 3 ods. 9 zákona o súdoch (v znení zákona č. 33/2011 Z. z.), ktoré výsledok hlasovania odtajňuje a personifikuje, sa v trestnom konaní nepoužije.“ S poukazom na uvedené je potrebné konštatovať, že neuverejnením pomeru hlasov jednotlivých členov senátu krajského súdu nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu, naopak, uverejnením tohto hlasovania by senát postupoval v rozpore s citovanými ustanoveniami Trestného poriadku. Možno preto konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. v predmetnej veci naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal zaujatosť členky senátu prvostupňového súdu Anny Hodžovej vo vzťahu k jeho osobe. Z obsahu predloženého spisového materiálu k predmetnej veci vyplýva, že obvinený vzniesol námietku zaujatosti voči členke senátu Anne Hodžovej prvýkrát dňa 20. marca 2015 (č.l. 1114 spisu). Na jeho námietku reagoval predseda senátu na hlavnom pojednávaní dňa 8. apríla 2015 tým, že obvinenému oznámil, že o ním vznesenej námietke zaujatosti voči prísediaci Anne Hodžovej sa podľa § 32 ods. 6 Tr. por. konať nebude, pretože nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 Tr. por. (č.l. 1189 spisu). Obvinený vzniesol námietku zaujatosti opätovne po zmene zákonného sudcu (predseda senátu JUDr. Karol Posluch bol preradený na iný súd, vec bola pridelená predsedníčke senátu JUDr. Erike Némethovej Stiffelovej - č.l. 1972 spisu) podaním z 21. októbra 2015, v ktorom opätovne namietol zaujatosť členky senátu Anny Hodžovej v podstate z tých istých dôvodov ako v predchádzajúcej námietke zaujatosti (č.l. 1983 spisu). O tejto jeho námietke zaujatosti bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava V z 11. novembra 2015, sp. zn. 5T/2/2015 (č.l. 1989-1990 spisu), ktorým podľa § 32 ods. 3 Tr. por. prísediacu sudkyňu Annu Hodžovú nevylúčil z konania v trestnej veci obvineného T. A. a spol., vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 5T/2/2015, z dôvodov uvedených v námietke zaujatosti. V odôvodnení tohto uznesenia je uvedené aj vyjadrenie členky senátu Anny Hodžovej k vznesenej námietke zaujatosti, v ktorom prísediaci uviedla, že obvineného T. A. pozná ako bývalého žiaka základnej školy, v ktorej pôsobí, avšak nie je pravdou, že by bola jeho triednou učiteľkou a ak aj v jeho triede učila, tak len ako zastupujúca učiteľka v rámci suplovania. Skutočnosť, že obvinený sa mal stretávať s jej synom sa dozvedela až v rámci námietky zaujatosti dňa 20. marca 2015, pričom uviedla, že jej syn je o 13 rokov starší od obvineného a ak sa aj s obvineným stretával v čase, ktorý je uvedený v námietke zaujatosti, nemala o tom vedomosť. Keďže nevedela o stretávaní sa svojho syna s obvineným, nemala ani dôvod im toto stretávanie zakázať a zanevrieť na obvineného. K predmetnej trestnej veci a teda aj k osobe obvineného pristupuje ako ku každej inej trestnej veci, kde je ustanovená za prísediacu, teda v súlade so zákonom, objektívne a nezaujato. Voči tomuto uzneseniu

podal obvinený sťažnosť, na podklade ktorej Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil s odôvodnením, že v tomto prípade neboli splnené podmienky na rozhodnutie o vylúčení prísediacej, pretože námietka zaujatosti nebola vznesená bez meškania a z tohto dôvodu o nej okresný súd ani nemal rozhodovať (č.l. 1998-1999 spisu). Z uvedeného, predovšetkým z vyjadrenia prísediacej Anny Hodžovej v odôvodnení uznesenia z 11. novembra 2015, nemožno vyvodit' akékoľvek pochybnosti o nezaujatosti tejto členky senátu vo vzťahu k obvinenému T. A. a z tohto dôvodu nemožno v predmetnej veci konštatovať ani naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď sa vydané rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Nemožno ním napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal predovšetkým nezákonnosť vykonanej domovej prehliadky z dôvodu prítomnosti príslušníčky Policajného zboru ako nezúčastnenej osoby a podhodením čiernej taštičky značky E. pri domovej prehliadke príslušníkmi Policajného zboru.

Zo zápisnice o vykonanej domovej prehliadke z 15. apríla 2014 (č.l. 370-373 spisu) je zrejmé, že príkaz na domovú prehliadku bol doručený o 17.26 hod., následne od 17.47 hod. do 18.06 hod. bola vykonávaná osobná prehliadka obvineného (po predchádzajúcom doručení príkazu o 17.45 hod.), od 18.10 hod. do 20.20 hod. bola vykonávaná domová prehliadka bytu č. XX na Y. ulici č. XX v F., pri ktorej bola nájdená na stole v kuchyni čierna taška zn. Adidas, v ktorej sa nachádzalo veci opísané v bodoch 1-7 zápisnice. Uvedené je zadokumentované pod F 20 - F 34 priloženej fotodokumentácie, pričom z tejto nie je zrejmé, že by sa táto taška nachádzala aj na iných fotografiách z tejto domovej prehliadky.

Kľúčovým pre posúdenie zákonnosti vykonanej domovej prehliadky v rámci tohto dovolacieho dôvodu bolo obvineným namietané porušenie § 30 ods. 2 Tr. por. pribratím údajnej príslušníčky Policajného zboru ako nezúčastnenej osoby.

Podľa § 105 ods. 2, prvá veta Tr. por. k výkonu domovej a osobnej prehliadky treba pribrať nezúčastnenú osobu.

Podľa § 30 ods. 2 Tr. por. nezúčastnená osoba je osoba spôsobilá na právne úkony, u ktorej nie sú pochybnosti o jej nezaujatosti vo vzťahu k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo k orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

Nezúčastnená osoba je v zmysle druhého dieľa druhej hlavy prvej časti Trestného poriadku pomocnou osobou v trestnom konaní. Jej úlohou je svojou účasťou na zákonom vymedzených procesných úkonoch garantovať zákonnosť a objektivitu ich vykonania. V prípade akýchkoľvek pochybností potom môže byť nezúčastnená osoba vypočutá na okolnosti priebehu daného procesného úkonu - v tomto prípade domovej prehliadky.

Predpokladom účasti nezúčastnenej osoby v trestnom konaní je:

- spôsobilosť na právne úkony,
- nezaujatosť vo vzťahu k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo k orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

Vo vzťahu k nezúčastnenej osobe R. U., ktorá bola prítomná na domovej prehliadke v byte obvineného dňa 15. apríla 2014 ako nezúčastnená osoba je potrebné uviesť, že napriek tvrdeniu obvineného, že ide o príslušníčku Policajného zboru, najvyšší súd dopytom na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V zistil, že R. U. nie je príslušníčkou Policajného zboru, ale pracuje ako štátny zamestnanec na pozícii odborný referent odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V (čo v konečnom dôsledku uviedla aj samotná svedkyňa pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 1. júla 2016).

Dôležitá v kontexte veci je potom tá skutočnosť, že R. U., ako tzv. civilný zamestnanec, nebola (v súvislosti s vykonávaním procesných úkonov) v žiadnom priamom a bezprostrednom subordinačnom vzťahu k policajnému orgánu, či vyšetrovateľovi, ktorí vykonávali samotnú domovú prehliadku ako i na ňu nadväzujúce ostatné procesné úkony.

Aj zo súdnej judikatúry vyplýva, že príbratie štátneho zamestnanca Okresného alebo Krajského riaditeľstva Policajného zboru ako nezúčastnenej osoby pri vykonávaní domovej prehliadky, je ústavne konformné (pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18. marca 2015, sp. zn. II. ÚS 168/2015 v ktorom ústavný súd uviedol, že o zaujatosti takejto osoby nemá dôvod pochybovať). Ani v predmetnej veci obvinený neuviedol vo vzťahu k nezúčastnenej osobe žiadne iné námietky (okrem jej postavenia údajnej príslušníčky Policajného zboru, ktoré však nebolo preukázané) odôvodňujúce pochybnosť o jej nezaujatosti.

Nie bez dôležitosti je i tá skutočnosť, že obvinený T. A. vo svojich prvotných výpovediach (za prítomnosti obhajcu) vôbec nespochybňoval fakt, že taška E. s omamnými látkami, bola na základe domovej prehliadky u neho riadne zaistená. Spochybňoval len to, že taška bola jeho. Sprvu uvádzal, že si ju u neho schoval Y. T., neskôr uvádzal že nevie, komu patrila. Až následne začal tvrdiť, že taška s obsahom omamných látok bola pri výkone domovej prehliadky podhodaná.

Možno preto uzavrieť, že k porušeniu ustanovenia § 30 ods. 2 Tr. por. ani § 105 ods. 2 Tr. por. v predmetnej veci nedošlo a tým ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Nad rámec veci v tejto súvislosti však najvyšší súd dodáva, že by bolo pro futuro vhodné, aby sa orgány činné v trestnom konaní pokiaľ je to možné vyvarovali príberať ako nezúčastnené osoby štátnych zamestnancov polície, aby sa v čo najväčšom rozsahu predišlo možným pochybnostiam o ich nezaujatosti.

Vo vzťahu k obvineným uvádzanej teórii „ovocia z otráveného stromu“ ďalej najvyšší súd uvádza, že sa jedná o angloamerickú doktrínu, ktorú slovenská trestná teória a ani prax doteraz v plnej miere neprevzala. Nemožno vylúčiť, že v niektorých prípadoch sa možno i na základe kontinentálneho formálno-materiálneho prístupu k hodnoteniu zákonnosti a prípustnosti dôkazov dopracovať k zhodným záverom, ako na základe teórie „ovocia z otráveného stromu“. Podstatné je však pristupovať k hodnoteniu zákonnosti a prípustnosti dôkazov vždy diferencovane s ohľadom na konkrétnu povahu a závažnosť vady vzniknutej v procese dokazovania a nerobiť paušálne závery, že celý dôkaz získaný prípadne na základe procesne nie celkom korektného úkonu je „otrávený“ (k tomu pozri primerane napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn.: 6 Tz 3/2017-I. zo 07.06.2017, body 123, 124).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom

právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v podanom dovolaní odôvodňoval naplnenie tohto dovolacieho dôvodu porušením zásady ne bis in idem duplicitným použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 37 písm. h) Tr. zák. V tomto smere je potrebné, aj s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 104/2009, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 1, roč. 2011, stotožniť sa s dovolateľovými námietkami v tomto smere, na druhej strane je potrebné dať do pozornosti, že ide o dovolaciu námietku vzťahujúcu sa k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a z tohto dôvodu je potrebné skúmať jej použitie s poukazom na § 371 ods. 5 Tr. por., v zmysle ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného. Postupujúc v zmysle tohto ustanovenia je potom potrebné stotožniť sa s odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu v tejto časti, konkrétne s tým, že prvostupňový súd pochybil, ak obvinenému uložil trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a následne mu aj zohľadnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., avšak táto priťažujúca okolnosť nebola jedinou priťažujúcou okolnosťou. Obvinenému súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že aj v prípade, ak by aj dovolací súd vypustil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. por., postavenie obvineného by to v žiadnom prípade neovplyvnilo, pretože aj napriek prevahe priťažujúcich okolností, prvostupňový súd nepostupoval v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže aplikácia tohto ustanovenia je pri použití asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v zmysle § 38 ods. 7 Tr. zák. vylúčená.

S prihliadnutím na § 371 ods. 5 Tr. zák. je potrebné postupovať aj pri obvineným namietanom nesprávnom právnom posúdení skutku ako zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Prvostupňovým súdom použitá právna kvalifikácia skutku v bode 1/ aj ako zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a) Tr. zák. je nesprávna, pretože táto právna kvalifikácia nezodpovedá zneniu skutkovej vety napadnutého rozsudku, v ktorej nie je zmienka o výrobe omamných alebo psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov obvineným T. A. Pretože však ide o námietku vzťahujúcu sa k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., je v tejto súvislosti potrebné pri rozhodovaní zohľadniť aj ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por. S poukazom na toto ustanovenie možno konštatovať, že aj v prípade úpravy právnej kvalifikácie skutku vypustením zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a) Tr. zák., by uvedené zásadným spôsobom neovplyvnilo postavenie obvineného, keďže kvalifikovaná skutková podstata § 172 Tr. zák., konkrétne podľa § 172 ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák. by, s poukazom na vyššie uvedené, naďalej ostala naplnená. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v predmetnom konaní naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Vo vzťahu k námietkam obvineného vzťahujúcim sa k tomuto dovolaciemu dôvodu možno konštatovať, že podľa § 72 ods. 3 písm. d) Tr. por. súd tak môže urobiť aj vtedy (uložiť ochranné liečenie, pozn.), ak páchateľ spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním. V znaleckom

posudku znalcov MUDr. Rudolfa Múdneho a MUDr. Klaudie Stanislavovej je ako odpoveď na otázku, či je obvinenému potrebné uložiť ochranné liečenie uvedené, že znalci odporúčajú obvinenému uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, pretože ide o osobu s ťažkou závislosťou od canaboidov a pervitínu (pričom dlhodobú závislosť na týchto látkach potvrdil aj samotný obvinený v rámci svojho vyšetrenia znalcami). Z tohto dôvodu bolo uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia obvinenému prvostupňovým súdom v súlade s § 72 ods. 3 písm. d) Tr. por. a preto ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. v predmetnej veci naplnený nebol.

Napokon, vo vzťahu k obvineným uplatneným námietkam vzťahujúcim sa k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 374 ods. 3 Tr. por., je potrebné poukázať na uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47, roč. 2014, v zmysle ktorého „ustanovenie § 374 ods. 3 Tr. por. nemožno uplatňovať ako samostatný dôvod dovolania. Toto ustanovenie len v nadväznosti na § 369 Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por. vyjadruje okolnosť, že aj keď sa z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. dovolaním napáda vždy rozhodnutie súdu druhého stupňa (okrem dovolania podaného ministrom spravodlivosti), možno dovolaním namietaj aj chyby konania súdu prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Ak dovolateľ namieta chybu konania na súde prvého stupňa, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dôvodov dovolania uvedenému v § 371 ods. 1 Tr. por. a taktó musí byť aj v dovolaní označená (374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).“ Z uvedeného je zjavné, že dovolateľom vytýkané chyby konania nie je možné samostatne podradiť pod dovolací dôvod podľa § 374 ods. 3 Tr. por., v rámci jednotlivých dovolacích dôvodov sa nimi však najvyšší súd podrobne zaoberal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v predmetnej veci nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanoveniami § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g), písm. i), písm. j) Tr. por., preto dovolanie obvineného T. A. podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.